

Sygn. akt II AKa 56/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSA Dorota Paszkiewicz (spr.)

Sędziowie: SSA Dariusz Malak

SSA Jerzy Sałata

Protokolant: referent-stażysta Aleksandra Urbanowicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku Mirosława Kido

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2014 r.

sprawy

Z. C.

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w P.

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 17 grudnia 2013 r., sygn. akt **IV K 164/13**

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie IV. w ten sposób, że za podstawę wymiaru kary łącznej przyjmuje art. 86 § 1 k.k. i 91 § 2 k.k.;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części;

III. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gdańsku, po rozpoznaniu wniosku obrońcy skazanego Z. C., wyrokiem łącznym z dnia 17 grudnia 2013 r. o sygn. akt IV K 164/13 :

I. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k. połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczone wobec Z. C. wyrokami:

- Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 9 sierpnia 2007 roku w sprawie sygn. akt X K 761/06,

- Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 31 marca 2008 roku w sprawie sygn. akt II K 565/07,

i orzekł karę łączną w wysokości 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na 20 zł (dwadzieścia złotych);

II. na podstawie art. 89 § 3 k.k., art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej w punkcie I kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata;

III. na podstawie art. 89 § 3 k.k., art. 73 § 1 k.k. oddał skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. na podstawie art. 85 k.k., z art. 86 § 1 k.k. połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego Z. C. wyrokami:

a. Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 13 września 2012 roku w sprawie sygn. akt IV K 89/11,

b. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku w Gdańsku z dnia 27 września 2012 roku w sprawie sygn. akt X K 315/11,

i orzekł karę łączną w wysokości 2 (dwóch) lat 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. w pozostałym zakresie połączone wyroki pozostawił do odrębnego wykonania;

VI. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 12 listopada 2009 roku w sprawie sygn. akt II K 692/09;

VII. na podstawie art. 577 k.p.k. oznaczył jako początek odbywania orzeczonej w punkcie IV kary łącznej pozbawienia wolności dzień 14 czerwca 2013 roku;

VIII. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł Prokurator Rejonowy w P., zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego:

- art. 91 § 2 k.k. poprzez jego niezastosowanie w punkcie IV wyroku przy połączeniu kar jednostkowych orzeczonych w wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 27 września 2012 r. w sprawie o sygnaturze akt X K 315/11 oraz w wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 13 września 2012 r. w sprawie o sygnaturze akt IV K 89/11 i wymierzenie Z. C. kary łącznej w pkt IV wyroku łącznego na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. podczas, gdy połączenie kar jednostkowych pozbawienia wolności i wymierzenie w ich miejsce kary łącznej winno nastąpić na podstawie art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. albowiem jedna z kar pozbawienia wolności, podlegających łączeniu, wymierzona w wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku w sprawie o sygnaturze akt X K 315/11, orzeczona została w warunkach ciągu przestępstw.

W konsekwencji powyższego zarzutu prokurator o zmianę powyższego wyroku łącznego w jego punkcie IV poprzez wymierzenie Z. C. kary łącznej w wysokości 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności na podstawie art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k., zaś w pozostałym zakresie o utrzymanie wyroku w mocy.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja Prokuratora Rejonowego okazała się zasadna i skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku w punkcie IV.

Za uzasadniony uznać należało sformułowany w apelacji zarzut obrazę przepisów prawa materialnego, a to przepisu art. 91 § 2 k.k. poprzez orzeczenie wobec Z. C. kary łącznej pozbawienia wolności w punkcie IV wyroku na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Skoro bowiem przepis art. 85 k.k. określa zasady orzekania kary łącznej w przypadku, gdy sprawca popełnił przypisane mu przestępstwa w ich realnym zbiegu, a art. 91 § 2 k.k. dotyczy sytuacji, w której sprawca popełnił w warunkach określonych w art. 85 k.k. dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 art. 91 k.k. lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, to powołanie w podstawie prawnej wymiaru kary łącznej art. 85 k.k.

jest wadliwe. Niewątpliwie w niniejszej sprawie jest to, że Sąd Okręgowy obowiązany był orzec karę łączną sprawcy, któremu wymierzono kary jednostkowe za ciąg przestępstw i za inne przestępstwa. W takiej sytuacji, podstawą prawną wymiaru kary łącznej winien być art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k., bo zasady orzekania kary łącznej w takiej sytuacji są określone w tych właśnie przepisach. Trzeba zaakcentować, że przepis art. 91 § 2 k.k., regulujący kwestie wymiaru kary w przypadku realnego zbiegu ciągów przestępstw bądź ciągu z innym przestępstwem (jak w tym przypadku), wprost odsyła do odpowiednio stosowanych przepisów rozdziału dotyczącego kary łącznej, a więc także do art. 86 § 1 k.k. Ten z kolei przepis przewiduje, że górną granicą kary łącznej jest suma kar podlegających łączeniu (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09 września 2010r. w sprawie III KK 249/10, opubl. OSNwSK 2010/1/1695). Natomiast odpowiednie stosowanie art. 86 k.k. oznacza, że w sytuacji określonej w art. 91 § 2 k.k. sąd ma wymierzyć karę łączną - nie w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, z uwzględnieniem górnych granic poszczególnych rodzajów kar wskazanych w art. 86 § 1 k.k., lecz - w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za ciąg przestępstw lub za jednostkowe czyny, w zależności od tego, która z nich jest surowsza, do sumy orzeczonych w danym postępowaniu kar za ów ciąg lub ciągu przestępstw i za czyny jednostkowe, oczywiście z uwzględnieniem górnych granic poszczególnych rodzajów kar (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2010r. w sprawie IV KK 397/09, opubl. OSNwSK 2010/1/441).

Sąd Apelacyjny z wyżej wskazanych powodów, uznając trafność zarzutu i wniosku zawartych w apelacji prokuratora, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę orzeczonej w pkt IV. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności przyjął art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k., a w pozostałej części orzekł o utrzymaniu zaskarżonego wyroku w mocy, obciążając kosztami postępowania odwoławczego Skarb Państwa (art. 626 §1 k.p.k. w zw. z art. 635 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k.).